

dem. Det kan ansees for temmelig sikkert, at naar man i Kjøbstæderne fik Noget, der kunde kaldes en Skatteindtægt, saa vilde henimod dobbelt saamange Kjøbstadbeboere blive Vælgere i den kvalificerede Vælgerklasse, som der nu henføres til den alene paa Grund af en Skatthjælp paa 75 Rd. Det har altsaa maattet være magtpaaliggende for det Udvalg, der havde at gjøre med disse Kjøbstadcommunalforhold, at tilveiebringe en Ordning, hvorefter det i Grundloven forudsatte Begreb af Skatteindtægt kunde komme til at faae den virkelig tilføjede Betydning. Det er bekendt, at der under Forhandlingerne om Valgloven i det andet Thing har været gjort Forsøg paa at faae indsat en Bestemmelse, som igjennem Valgloven kunde bringe Grundlovens Bestemmelse om Skatteindtægt til praktisk Betydning, men at disse Forsøg ere mislykkede og ere bleve opgivne. Jeg troer ikke at feile, naar jeg siger, at den væsentligste Grund til, at man opgav Forsøget ved Valgloven, netop var, at man meente, at det hørte hjemme, ikke i Valgloven, men i Kjøbstadcommunalloven, at gjøre Forslag til en saadan Ordning af Kjøbstædernes kommunale Skatteforhold, at Begrebet Skatteindtægt kunde fremkomme. Men naar man nu, efterat man ifølge denne Betragtning har fjernet dette Spørgsmaal fra Valgloven, ogsaa vilde slyde Spørgsmaalet bort her fra Kjøbstadcommunalloven, saa vilde Resultatet altsaa blive dette, at man i ingen af Lovene fik de formeentlig nødvendige Bestemmelser for, at Skatteindtægtsbegrebet kunde komme til Anvendelse, og den praktiske Følge deraf blev da til Syvende og Sidst, hvad jeg før tillod mig at hentyde til, at en meget stor Deel af Kjøbstadborgerne bliver udelukket fra den kvalificerede Valgret, som efter Grundlovens Bestemmelse retligt bør tilkomme den. Den Maade, hvorpaa man kan faae Begrebet om Skatteindtægt frem, er, at man igjennem Bestatningsreglerne kommer til en fingeret Indtægt, i Forhold til hvilken Bestatningen finder Sted. Den kan altsaa være forskjellig fra en Mand's virkelige eller formodede Indtægt, den kan være højere eller lavere, efter som særlige Familieforhold faae Indflydelse i saa Henseende.

Det andet Hovedspørgsmaal er dette, hvilke Personer der skulle indbrages under Ligningen. Udvalget har, som sagt, troet det nødvendigt at give en Bestemmelse derom, og Udvalget har været ganske enig i, at Reglen i ethvert Tilfælde burde stilles saaledes, som det er foreslaaet af den høitærede Indenrigsminister i Forslaget under Nr. 127, saaledes nemlig, at under Ligningen indbrages ikke blot de Personer, der have Hovedopholdssted i Communen, men ogsaa de Personer, der have Hovedopholdssted i en anden Commune, men som dog maa siges at have fast Ophold i hiin Commune en vis større Deel af Aaret, mindst 4 Maanedes. Men Kjøbstadcommunaludvalget har ikke kunnet blive staaende herved. Kjøbstadcommunerne have i og for sig ikke nogen stor Interesse i at gaae videre end til, hvad der af Indenrigsministeren selv er foreslaaet under Nr. 127; men Udvalget har ikke kunnet see bort fra, at der samtidigt med Kjøbstadcommunalloven var under Behandling en anden Communallov, nemlig den for Landet; det maatte være Udvalgets Sag at paasee, at der ikke kom forskjellige Bestemmelser ind i disse forskjellige Communallove. I Regjeringsudkastet til Landcommunalloven findes ganske vist ikke Noget om, at Personer, der ikke bøe eller opholde sig i Communen, skulde indbrages under Ligningen paa Grund af, at de have Eiendom, drive Næring eller have anden Bedrift i Communen; men ifølge de Udtalelser, der vare fremkomne ved 1ste Behandling af Landcommunalloven, maatte det forbydes, og det har, efterat Udvalget har afgivet sin Betænkning, ogsaa vist sig, at Landcommunaludvalget vilde ansee det for nødvendigt at gaae ind paa en saadan Forandring i de hidtil gjældende Regler for Ligningen. Hvad der har givet end mere Anledning hertil, er jo den Omstændighed, at der i Regjeringens Udkast til Lov om Styrelsen af Sognecommunerne og Amternes kommunale Anliggender var foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter en større Deel af Udgifterne kunde slydes over paa Formue- og Leilighedsstatten, og altsaa føres bort fra Hartkornet, ikke blot i Sognecommunerne, men ogsaa i Amtcommunerne. Det blev allerede ved første Behandling ubtalt,